

प्रीतिविह्वलत्वादेवसावद्भांजलिः सती स्थिताकेवलमीडितुं पुनर्नोत्सेहे नशशाक अपितुतूष्णीं बभूव कथं भूता आनंदजलैराकुले ईक्षणेयस्यः पुलकाकैराकुला आकृतिर्देहोयस्याः तस्य दर्शनेन योऽत्युत्सवः तेन गात्रे वेपथुः कंपोयस्याः ॥ ६ ॥ तुष्टावपि बती बोद्धीक्षमाणा इति च क्रियाभेदात् सेत्यस्य शब्दस्य द्विरुक्तिरदोषः ॥ ७ ॥ अयत्नतो विनिर्जित्यैतान् तूष्णीं जितानपि भक्तान् रक्षितुमीशस्त्वमित्यस्तौ ददिति स्त्रिभिः यज्ञेशेत्यादिदशभिः संबोधनैस्तवाशक्यं किमपि नास्तीति वदंती प्रार्थयते हे ईश शंनः कृधि कुरु यतो दीनानां नाथोऽसित्वं तीर्थं श्रवः कीर्तिर्यस्य श्रवणमेव मंगलयस्य तन्नामधेयं

सोत्थाय वद्भांजलिरीडितुं स्थितानोत्सेह आनंदजलाकुले क्षणा ॥ बभूव तूष्णीं पुलकाकुलाकृतिस्तद्दर्शनात्युत्सवगात्रवेपथुः ॥ ६ ॥ प्रीत्याशनैर्गद्गदया गिरा हरितुष्टावसादे व्यदितिः कुरुद्वह ॥ उद्धीक्षती सापिबती वचक्षुषारमापतिं यज्ञपतिं जगत्पतिम् ॥ ७ ॥ अदितिरुवाच यज्ञेश यज्ञपुरुषाच्युत तीर्थपाद तीर्थश्रवः श्रवणमंगलनामधेय ॥ आपन्नलोकवृजिनोपशमोदयाद्यशंनः कृधीश भगवन्नसि दीननाथः ॥ ८ ॥ विश्वाय विश्वभवनस्थिति संयमाय स्वैरंगृहीतपुरुशक्तिगुणाय भूमे ॥ स्वस्थाय शश्वदुपबृंहितपूर्णबोधव्यापादितात्मतमसे हरये नमस्ते ॥ ९ ॥ आयुः परं वपुरभीष्टमतुल्यलक्ष्मीर्घोभूरसाः सकलयोगगुणास्त्रिवर्गः ॥ ज्ञानंच केवलमनंत भवं तितुष्टात्त्वत्तो नृणां किमु सपत्नजयादिराशीः ॥ १० ॥

यस्य आपन्नानां शरणागतानां वृजिनोपशमाय उदयोयस्य ॥ ८ ॥ भूमे महतेनमः महत्त्वे हेतवः विश्वाय विश्वस्य भवनस्थिति संयमार्थं स्वैरंगृहीताः पुरुशक्तेर्मायायाः गुणाय नतस्मै तथाऽपि स्वस्थाय अप्रच्युतस्वरूपाय कुतः शश्वदुपबृंहितः नित्योर्जितोयः पूर्णबोधस्तेन व्यापादितं नित्यनिरस्तमात्मनितमो माया लक्षणं येन तस्मै ॥ ९ ॥ अस्मदीयमनोरथ पूरणमीषत्करमेव तवेति कैमुत्यन्यायेनाह आयुः परं ब्रह्मायुः पुनरपि द्यौश्च भूश्च रसातलंच द्यौर्भूरसाः द्यौरिति पृथक् पाठे भूश्च रसाश्च बिलस्वर्गा इति विग्रहः रसेति पाठे त्रीणि पदानि सकला योगगुणाणि मादयः ॥ १० ॥